

Пороги

Володимир Ґадзінський

...Не реве Дніпро, не гудять пороги,
Над ними шаліє онови бурун,
І тиснуть на них могутні, як криги,
Сучасности громи, змагання та шум.

...О Дніпре! Віджив Ти невинности час!
Весна минула, йде зрілости вік, —
І по дорозі вбиває все кволе,
Усіх нездарів, слабих і калік.

...Дніпро гнівливо міняє свій біг,
Піщані лави пре вперед, назад,
Йому набридло сотнями століть
Плисти на одвічний, старомодний лад.

...Йому нестерпно протягом віків
Без глузду гризти порогів граніт,
Він не хоче більше через жарт природи
Піною над ними безплотно гривить.

...Дніпро хоче праці. Він питає гнівно:
"Довго ще буду в цей великий час
Плисти, як раньше, без того, щоб світлом
Електростану замінити гас?!"

...Дніпро гнівливий. Чує: тьма проектів,
Плани, наради, а нема моторів,
Усе так тягнеться у безконечність,
А він — роздертий скелями порогів.

...Гадає мовчки: "Як це може бути?
Несеться стихія визволених сил,
Перебудова, війни, кров героїв,
А я пливу так, як віками плив".

...Спінилися хвилі чорних бров завзяттям.
Бунт поміж ними, грізний ураган,

І чути голос від степів Херсона
Аж до Полісся: "Дай Електростан!"

...Не реве Дніпро, не гудять пороги,
Над ними шаліє онови бурун.
І тиснуть на них могутні, як криги,
Сучасности громи, змагання та шум.
19. VII. 1926.